

PREEK OVER ZONDAG 48

- Schildwolde, 10 juli 2016
- Kees van Dusseldorp

Thema: Bid de krachten los van Gods Koninkrijk!

Liturgie:

Votum en groet

Gz.167 [Wiekslag 1-8]

Gebed

lezen: zondag 48

lezen: Mat.13:23-43

Dan.2:31-45

Ps.54

Preek

Ld.281

Belijdenis

Opw.672

Gebed, afgesloten met

Gz.36:3,9

Collecte

Ps.21:1,2,3

Zegen

Gemeente van Christus.

Gaat er wel eens een dag voorbij, dat je niet naar het journaal kijkt, het nieuws op de autoradio hoort, een nieuwssite checkt of een krant inkijkt? Is er een dag in de afgelopen week geweest, dat je niets gehoord hebt over aanslagen of rampen in de wereld, nieuwe regels van de overheid, sportwedstrijden of nieuws van de boulevard? Ik vermoed het niet. Eigenlijk hoop ik dat ook niet. Want dit is de wereld waarin we leven. Daarvoor moet je je niet willen afsluiten, ook al moet je wel selecteren wat je wilt horen. We maken deel uit van de wereld.

Van alle mensen in deze wereld is er een klein deel dat soms iets opmerkelijks doet. Het komt niet op het journaal. Maar het gebeurt wekelijks en dagelijks. Er zijn mensen, die soms even de stilte zoeken. Ze doen de TV uit, brengen hun handen tot rust, richten hun hart omhoog en bidden: 'Laat uw koninkrijk komen'. En vervolgens staan ze weer op, beginnen aan hun huiswerk, stappen in de auto of doen de TV weer aan. Wat hebben ze nu precies gedaan? Welk gevolg heeft zo'n gebed?

Zoveel mensen, in allerlei talen, onderbreken hun dagelijks werk en vragen God om de komst van zijn koninkrijk. Ze hebben het niet van zichzelf. Ze hebben het van een man, die als geen ander God kende. Hij wist precies wat je God het beste kunt vragen. Hij zei: als je wilt bidden, vraag dan ook om de komst van Gods koninkrijk. Zo legde Jezus het zijn volgelingen op de lippen. Sindsdien stijgt uit miljoenen harten en monden het gebed op: 'Laat uw koninkrijk komen'. God hoort die vraag voortdurend.

Het is best riskant om te bidden om de komst van Gods koninkrijk. In de droom van koning Nebukadnezar is Gods koninkrijk een steen, die spontaan losraakte, van de berg afrolde, een gigantisch beeld vermorzelde en uitgroeide tot een berg zo groot als de hele aarde. Het is een indringende, explosieve droom. Nebukadnezar was er kapot van. Zulke krachten komen er kennelijk los, als je bidt om de komst van Gods koninkrijk.

Ik denk dat ji die woorden ook wel eens gebruikt: 'laat uw koninkrijk komen'. In elk geval doen we het in de kerk geregeld. Wat mij betreft behoort dit gebed elke zondag in de kerkdiensten een plaats te hebben. Maar misschien bidden we het vaak wat gedachteloos. Zonder te peilen wat we eigenlijk aan God vragen. Zonder na te denken wat zulk bidden vraagt van de bidder. Zonder erbij stil te staan: stel je voor dat God deze bede verhoort. Dat hoef je niet altijd allemaal te beseffen. Maar vanmiddag even wel.

Bid de krachten los van Gods Koninkrijk!

- 1. in je leven**
- 2. in de kerk**
- 3. in de wereld**
- 4. in de geschiedenis**

1. Bid de krachten los van Gods Koninkrijk! In je leven.

Je leven, de kerk, de wereld, de geschiedenis. Deze punten hebben een logische volgorde. Waarbij de kringen steeds groter worden. De goede lezer heeft misschien ook gezien dat deze verdeling parallel loopt aan de uitleg van de catechismus. Niet omdat ik de cate-

chismus woord voor woord ga uitleggen. Maar het biedt wel een mooi model om de reikwijdte van de tweede bede in het oog te krijgen.

Een steen die je in een vijver gooit, trekt nooit grote kringen op het water, zonder dat die eerst kleine kringen heeft veroorzaakt. En die kleine kringen zijn de heftigste. Begin bij jezelf als je bidt om de komst van het Godsrijk. In de kerk wordt vaak gezegd dat je niet jezelf in het middelpunt mag zetten. Maar als God je aanspreekt, dan is het juist een zonde om dat woord meteen door te sluisen naar je buurman of buurvrouw. Ja, hij moet zich echt wel bekeren. En zij moet zich toch anders gedragen. Moet je eens kijken wat voor zootje het in hun leven is! Het onkruid in je eigen tuin zie je voor het gemak over het hoofd. Maar je vergeet dat jij eerstverantwoordelijke bent voor je eigen tuin. Als je bidt om de komst van Gods rijk, bedenk dan eerst wat voor gevolgen de komst van Gods rijk voor jouw eigen leven heeft.

Ja, maar wat is dan dat koninkrijk van God? Dat is toch de nieuwe wereld later? Aan het eind van de tijd als de Heer Jezus weer terugkomt? We bidden toch met de tweede bede dat die wederkomst niet zo lang meer duurt? Nee, toch niet. Het koninkrijk van God is niet de toekomst als aan geen ellende en problemen meer zijn. Het koninkrijk van God is ook niet deze hele wereld, waarbij God van alles wat er is de Schepper en de Heerser is. Met het koninkrijk van God wordt in de bijbel altijd iets anders bedoeld: dat gedeelte van de mensenwereld waar Jezus als Heer en Koning wordt erkend. Het is het leven in de tegenwoordigheid van God. Het leven van zijn genade. De ruimte waar je binnengebracht bent door Jezus Christus. Maar ook de keuze die je steeds opnieuw moet maken: ik wil leven in zijn rijk, Hij is mijn Koning. Dat geeft aan Gods koninkrijk een bijzondere spanning. Het is er aan de ene kant al wel. Aan de andere kant is het ook nog bezig om te komen. Die spanning houdt je als gelovig mens in beweging.

Goed, terug naar de tweede bede: 'Laat uw koninkrijk komen'. Als mijn eigen leven de eerste kring is, wat vraag ik dan voor mezelf aan God? Dan vraag ik concreet: 'Heer, geef dat ik mij steeds meer aan u onderwerp. Help mij om overal en altijd Jezus te volgen. Ik wil graag dat Hij het voor het zeggen heeft in mijn leven, maar ik weet vaak niet goed wat dat betekent. Help mij om mijn leven aan Hem toe te vertrouwen. Ontdek mij aan mijn zonden. Help mij om te doen wat Hij wil. Neemt u het commando over mijn leven over. Regeer mij.'

Dat is eng. Om tegen iemand te zeggen: regeer mij. Want je geeft daarmee nogal wat uit handen. Stel dat je blind bent, dan is het nogal wat om tegen een ander te zeggen: 'Leidt mij, neem mij maar bij de hand.' Stel dat je kapitein bent. Dan moet je bij het binnenvaren van de haven het roer uit handen geven. En tegen de loods zeggen: 'U krijgt het commando om mijn schip binnen te varen. Zeg het maar.'

Christenen spreken vaak over de leiding van God. En dan gaat het erover waar je Gods leiding ervaart in je leven en hoe je die leiding kunt zoeken. Het valt mij op, dat in de bijbel vaker het woord 'regering' wordt gebruikt dan 'leiding'. Dat klinkt en voelt toch een beetje anders. 'God leidt mij', dan denken we meer aan de Heilige Geest die op directe of indirecte manier duidelijk maakt welke keuzen we moeten maken. Maar 'God regeert mij', dan gaat het om gehoorzaamheid aan zijn Woord. Dan gaat het ook om bekering van je zonden en het vechten tegen verkeerde gewoonten. Dan gaat het om met liefde te doen wat de Heer vraagt. Als God het commando over je leven heeft, merk je dat in de

praktijk. Dan ga je niet altijd de gemakkelijkste weg. Dan sta je soms voor pijnlijke keuzen. Maar dan leef je wel in Gods koninkrijk. En krijgt je leven de glans van Christus.

De Heer Jezus vergelijkt in zijn gelijkenissen in Mat.13 het koninkrijk met zuurdesem. Een klein beetje gist dat je in het deeg doet, waardoor uiteindelijk het hele deeg gaat gisten. Als God zijn koninkrijk in je leven laat komen, heeft dat voor je hele leven consequenties. Je gaat de Heer Jezus als je Koning erkennen. Je stemt af op zijn wil in de keuzen die je maakt, de woorden die je spreekt en de daden die je doet. Je plaatst steeds meer stukjes van je leven onder de regering van God. Zo groeit Gods koninkrijk in je leven. 'Laat uw koninkrijk komen.' Weet je wat je bidt? Voor je eigen leven? Roep dan geen 'stop' als God dat gebed in je leven verhoort en jou gaat regeren. Bidt het met heel je hart. En ervaar de krachten van Gods koninkrijk in je leven. Dat past je waarschijnlijk niet altijd. Maar dat opent wel je toekomst.

2. Bid de krachten los van Gods Koninkrijk. In de kerk.

God koninkrijk wordt niet alleen zichtbaar je persoonlijke leven. Gods koninkrijk krijgt ook vorm in de kerk, de zichtbare gemeente van de Heer Jezus Christus. Wij stonden als gereformeerd-vrijgemaakte kerken vroeger bekend om ons kerkbesef. Voor de een was dat positief, voor een ander negatief. Vandaag ligt dat anders. Het lijkt soms alsof veel mensen liever mopperen op hun kerk, de kerkenraad of het kerkverband dan er enthousiast over praten. Maar meer nog lijkt de kerk veel mensen steeds minder te zeggen. 'Het maakt niet uit van welke kerk je lid bent. Er zijn veel meer mogelijkheden in Gods koninkrijk. Het Koninkrijk is toch veel breder dan de vrijgemaakte kerk?'

Dat klopt wel. De grenzen van Gods koninkrijk veel breder zijn dan de grenzen van een plaatselijke kerk of een landelijk kerkverband. Gelukkig wel. Kerk en koninkrijk zijn niet op elkaar te leggen. Het ene is een zichtbare organisatie van mensen. Het andere is een geestelijke werkelijkheid. Maar het is toch niet logisch om ze tegenover elkaar te zetten? Natuurlijk is Gods koninkrijk veel breder dan de kerk. Maar dat maakt de kerk niet tot iets van ondergeschikt belang. Welnee. De kerk is de tweede gestalte van Gods koninkrijk. Na het leven van gelovige, wordt het hemelrijk ook hier zichtbaar in de kerk. Zoals water van de bergen een bedding zoekt in het land en daar een rivier vormt, zo zoekt het komende Godsrijk een vorm waarin het zichtbaar wordt. In het samenkomen van Gods kinderen en in de gemeenschap van Christus' volgelingen. In de kerk wordt vorm gegeven wordt aan Gods koninkrijk. Niet voor niets gaat het in alle brieven van Paulus over de kerk, de gemeenschap, de omgang met elkaar en de betekenis voor de wereld.

Bidden om de komst van Gods koninkrijk heeft alles te maken met de kerk. En nu ga ik geen verhaal houden over onze kerk en de verhouding tot andere kerken. Belangrijker vind ik het om tegen je te zeggen: Begin bij de kerk waarvan je lid bent. Je hebt geen andere keus. Je begint niet bij nul. Je begint in een gemeente. Daar heb je een plaats en daar ben je geplaatst. Daar vraagt de Heer liefde, trouw en inzet voor de gemeente. Daar begint het koninkrijk gestalte te krijgen. Het zal waar zijn, dat dat soms heel gebrekkig gaat, en dat er dingen fout gaan. Het zal waar zijn, dat er vele andere kerken zijn, en veel gelovige christenen buiten onze gemeente. Laten we er werk van maken om de eenheid in Christus te vinden. Maar laat het geen reden worden om afstand te houden tot je eigen gemeente. Ik snap best dat je het soms fijn vindt om eens in een andere kerk te komen.

Maar je hebt het ook nodig om een plek in een gemeente te zoeken. Door Christus aan andere verbonden. Om te ontvangen en te geven.

'Laat uw koninkrijk komen'. Dan maak je ook krachten los in onze gemeente. De catechismus geeft aan: dan bid je om bewaring en vermeerdering. Bewaring bij Gods Woord en bij de prediking van Christus. Alles wat daarmee in strijd is, moet verworpen worden. Bewaring voor innerlijke verdeeldheid en oppervlakkigheid. En vermeerdering in diepgang en warmte, maar ook in aantal mensen dat door Christus in het koninkrijk is binnengebracht. Alles wat die groei belemmert, moet uit de weg geruimd worden. Want de kerk is er niet voor zichzelf, maar voor het Koninkrijk van God. De gemeente is een plek, waar de vrede en vreugde van Gods rijk wordt geoefend en ervaren. Waar gelovigen elkaar helpen om de levensstijl van Gods koninkrijk te ontwikkelen.

Natuurlijk, in de kerk gaat het vaak nog niet zo toe. Soms heb je misschien eerder het gevoel dat de kerk Gods koninkrijk tegenhoudt dan daaraan meewerkt. En toch zeg ik: Wie bidt om de komst van Gods koninkrijk, die bidt ook dat in de kerk dat rijk steeds meer zichtbaar wordt. Stel dat God deze bede gaat verhoren. Dan komen er krachten los, die doorwerken in de gemeente. Daarbij denk ik opnieuw aan één van die gelijkenissen van de Heer Jezus uit Mat.13: Het koninkrijk van God is als een mosterdzaadje. Zó klein is het begonnen. Maar wat is het een grote boom geworden. Kijk naar de geschiedenis van de kerk. Maar vervolgt Jezus: en de vogels kunnen in de takken nestelen. Want de gemeente van Christus wordt schuilplaats voor opgejaagde mensen. Een rustplaats voor vermoeide mensen. Een plaats van vrede voor zondige mensen.

3. Bid de krachten los van Gods Koninkrijk. In de wereld.

'Laat uw koninkrijk komen.' Het zijn maar vier woordjes. Soms bijna gedachteloos uitgesproken. Maar achter deze bede schuilt een belijdenis en een belofte. Een belijdenis: ik geloof in Gods koninkrijk. En een belofte: ook ik wil meewerken aan de komst ervan. Zo krijgt de bede kracht. Door mensen die zich inzetten voor Gods Koninkrijk. Het is ook hoognodig dat die krachten loskomen. Tegenover het koninkrijk van God staat nog altijd de satan met zijn macht over mensen en in de wereld. Daarom kan ik de mooie woorden over vrederijk en hemelrijk niet uitspreken zonder het ook te hebben over strijd.

De catechismus noemt twee dingen: verbreek de werken van de boze tegen God en vrijdel alle boze plannen tegen Gods woord. Als ik in de bijbelse geschiedenis kijk, dan kom ik hele felle haat tegen God tegen. Het verdrinken van de joodse jongetjes in de Nijl, de aanslag van Haman tegen de joden ten tijde van koningin Esther, de kindermoord in Bethlehem en later de vervolging en dood van de apostelen. Dat maakt mij opletend. Waarin zal de boze het in onze tijd en in onze wereld proberen? Is het in de hoogmoed waarmee we afscheid nemen van onze afhankelijkheid aan God? Is het in het genot van geld, bevrediging en eer, waarmee ons hart naar beneden wordt getrokken? Is het in de gemakzucht waarmee we van de Bijbel alleen aanvaarden wat ons uitkomt, maar blind zijn voor de teksten die het ons lastig maken? Of ken je deze strijd niet? Het journaal maakt van déze strijd geen beelden. Je ontdekt de strijd alleen als je met Christus probeert te leven. In de grote strijd tussen Christus en antichristelijke machten leveren wij geen bijdrage. Maar we moeten er wel positie kiezen in ons eigen leven. En daar de strijd voeren tegen de zonde, tegen egoïsme. tegen verleidingen. Vaker en persoonlijker dan we soms denken.

Sommige mensen zijn bang voor strijd. Maar wees liever bang voor vanzelfsprekendheid en gearriveerdheid. Sommige mensen zijn bang voor lijden. Maar wees liever bang voor een leven zonder rimpels. Sommige mensen zijn bang voor moeilijkheden. Maar wees liever bang voor een zelf-samengesteld geloof, een zelf-gelecteerde bijbel en een zelf-gekozen gemeenschap. De komst van Gods rijk roept strijd op. Bidden om Gods Rijk roept tot actie. De actie van het staande blijven, het nee-zeggen tegen zonde en onrecht en het volgen van Jezus Christus als Heer. Dat roept wrijving op.

In zijn gelijkenissen in Mat.13 spreekt de Heer over het Koninkrijk als een akker, waarin goed zaad en onkruid tezamen opgroeien. Dat moet voor de boer een machteloos gevoel hebben gegeven. Terwille van het goede zaad laat hij het toe. Uiteindelijk zal het goede en het kwade gescheiden worden. Maar nu nog is er de strijd en het lijden. Bidden om de komst van het vrede-rijk is vragen om strijd in deze wereld. Heftige, maar heilzame strijd.

4. Bid de krachten los van Gods Koninkrijk. In de geschiedenis.

Als er een ramp gebeurt, bel je 112. En op dat ene telefoontje komt er veel in beweging. Afhankelijk van de problemen rukken politie, ambulance en brandweer uit. Met hun professionaliteit gaan ze aan het werk. Je houdt hen niet meer tegen. En waarom zou je? Ze gaan door tot de problemen voorbij zijn.

Als je door Jezus God als Vader hebt leren kennen, ga je bidden. 'Laat uw koninkrijk komen.' Samen met duizenden en miljoenen andere kinderen van God. Zou God zich doof houden? Zou Hij, die de mond geschapen heeft, niet horen naar de smeekbede van zijn kinderen? Natuurlijk hoort Hij! Hij luistert. En Hij reageert. Op die bede komt er veel in beweging. God zelf komt in actie. Hij laat Zijn koninkrijk groeien. Als die steen in Nabukadnezars droom. Die de aardse machten verpulverd. En zo groot wordt als de hele aarde. Het rijk van God dat in eeuwigheid niet te gronde gaat.

Het is de komst van Gods koninkrijk die de motor vormt achter de geschiedenis. Niet het overleven van de sterkste. Niet de natuurkrachten en aardse processen. Niet de economische machten en mechanismen. Maar vanwege Gods koninkrijk draait onze aarde nog steeds haar rondjes om de zon. Heel de mensengeschiedenis staat in dat teken. Als je het tenminste wilt zien! Jezus preekte ervan: 'Bekeer je, want het koninkrijk is nabij.' Eens kreeg dat vrede-rijk in het rijk van koning David een vooraankondiging. Steeds sterker groeide de verwachting en het verlangen van gelovigen naar een rijk van vrede en gerechtigheid. Het kwam in Jezus op aarde. En God doet het groeien, tot al zijn mensen het rijk zijn binnengebracht. Dan zal het veranderen in een volmaakt vrede-rijk. Daarvan zegt Jezus in Mat.13: 'Dan zullen de rechtvaardigen in het Koninkrijk van hun Vader stralen als de zon.'

Nu krijgt dat Koninkrijk echt de glans van de toekomst. Nogmaals: het rijk van God ligt niet alleen in de toekomst. Het is hier en nu bezig te komen. In Jezus de Heer. Maar dat Koninkrijk krijgt z'n glans door de toekomst. Als het koningschap van Jezus zal stralen. Als de strijd definitief achter de rug is. Als de kerk verleden tijd is. Als het leven van Gods kinderen zuiver is en straalt van genade en kracht.

Wij leven nog in deze wereld. Radio, TV en krant houden ons op de hoogte van de ontwikkelingen. Iedereen heeft persoonlijk te maken met beslommeringen, teleurstellingen, pijn en zorgen. Een deel van de mensen zoekt af en toe even de stilte. Dagelijks en wekelijks. Ze brengen hun handen tot rust, richten hun hart omhoog en bidden: 'Laat uw koninkrijk komen'. Daarna pakken ze hun taken weer op. Maar er is wel wat veranderd. Ze leven anders, gedragen zich anders en zoeken contact met andere mensen. En door hun bidden wordt de wereld anders. Hun gebed heeft sterke krachten losgemaakt. Hemelse krachten. Genadige krachten. Van koning Jezus.

Amen.